

Posudek k bakalářské práci
Lenky Judity Doubkové

Slavení svátosti smíření s dětmi a příklady kajících bohoslužeb

Formální stránka práce:

Práce svým rozsahem 34 stran splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Je doplněna o 19 stran příloh.

Po jazykové a grafické stránce nevykazuje práce závažné nedostatky.

Bibliografické citace a odkazy v textu odpovídají příslušné normě. V seznamu literatury chybí Obřady pokání, na které se autorka odvolává v textu.

Obsahová stránka práce:

Autorka si zřetelně klade cíl práce. Chce jej dosáhnout čerpáním informací z odborné literatury a srovnáním s poznatky s praxe. Struktura práce odpovídá tomuto záměru.

V první kapitole se snaží shrnout vývoj kající liturgie a svátosti smíření. Členění kapitoly je poněkud nepřehledné. Podkapitola 1.1 nazvaná *Kulticko-rituální kající praxe a vnitřní obrácení* se vztahuje ke zmínek k tématu obsaženým ve Starém zákoně, což by bylo vhodné uvést v názvu podkapitoly. Další podkapitola 1.2 nazvaná *“Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo” (Lk 19,10)* shrnuje jak zmínky v Novém zákoně, tak dějiny vývoj v liturgické praxi církve až do současnosti. Poslední části této kapitoly (1.2.4 - *Druhý vatikánský koncil*) je podřazen oddíl 1.2.4.1 týkající se kajících bohoslužby pro rodiny s dětmi. Dle mého názoru je toto členění poněkud nesystematické. Přinejmenším by bylo vhodnější včlenit oddíl 1.2.1.4 do druhé kapitoly, která se věnuje pokání a smíření u dětí mladšího školního věku. Autorka zde pojednává o výchově k pokání a k smíření a přípravě dětí k přijetí svátosti.

Ve třetí kapitole shrnuje autorka obohacujícím způsobem zkušenosti ze své katechetické praxe. Ve čtvrté kapitole potom uvádí příklady kajících bohoslužeb realizovaných ve farnostech Lišov a Štěpánovice.

Předkládá zde určité vzory bohoslužeb obsahující kratičkou úvahu k danému tématu (podobnoství o marnotratném synu, samařská žena a pod.), seznam pomůcek, popis přizpůsobení liturgického prostoru, texty písní a biblických čtení, popis znakového jednání a fotografie. Autorka neuvádí zdroj, z něhož čerpala inspiraci k těmto bohoslužbám, tedy kromě dvou bohoslužeb uvedených v přílohách (na s. 46 a 49), je tedy na místě pokládat předložené vzory bohoslužeb za její vlastní práci?

V této části nám může chybět určitá reflexe, jak konkrétně se realizace bohoslužeb zdařila. Autorka se v tomto smyslu velmi stručně vyjadřuje v závěru práce. Zde bychom naopak očekávali shrnutí výsledků celého jejího výkumu, tedy teoretických poznatků získaných z literatury a poznatků získaných z praxe kajících bohoslužeb s dětmi.

OP

Práci lze obsahově považovat za přínosnou pro oblast katechetické práce s dětmi, odráží se v ní letitá praxe autorky i schopnost své poznatky formulovat a interpretovat v textu. Nepřehlédnutelné je též zaujetí pro zvolené téma. Poněkud slabší je teoretická část práce. Vlastnímu tématu *slavení svátosti smíření s dětmi* je věnováno pouze 6 stran textu, autorka se odvolává na 10 zdrojů. Bylo by vhodné uvést zde např. srovnání různých přístupů k danému tématu a zejména chybí propojení poznatků z teoretické a praktické části.

Přes zmíněné nedostatky doporučuji práci k obhajobě a hodnotím jako

velmi dobrou.

Michaela Vlčková

